

Offidai Boldog Konrád (1241–1306) látomása

„Ennek a jámbor Péter testvérnek idejében élt az offidai Konrád testvér, sőt együtt is laktak az anconai tartomány foranói kolostorában. Konrád testvér egyik nap az erdőbe ment elmélkedni, Péter testvér meg utána lopódzott, hogy lássa, mi történik vele. Konrád testvér imádságba mélyedt, és ájtatosan arra kérte Szűz Máriát, nyerje el számára áldott Fiától azt a kiváltságot, hogy ő is megérezhessen valamit abból az örömből, amiben az ősz Simeon részesült, amikor az Üdvözítő Jézus Krisztust karjaiban tartotta. Buzgó imádságát a jóságos Szűz Mária meghallgatta. És íme nagy fényességben megjelent a Mennyeknek Királynője áldott Fiacskájával az ölében, odalépett Konrád testvérhez, és szent Gyermekeit karjaiba tette. Konrád testvér hódolattal fogadta, átölelte, szívéhez szorította a Kisdedet, s egészen föloldódott az isteni szeretetben és a kimondhatatlan boldogságban. A szent érzelem átáradt Péter testvér lelkébe is, aki rejtekhelyéről mindent látott. Miután Szűz Mária eltávozott, Péter testvér azonnal visszasietett a kolostorba, nehogy Konrád testvér észrevegye őt.

Amikor azonban ez örvendező lélekkel hazatért, így szólt hozzá: – Ó, égi ember, ugye nagy boldogságban volt ma részed? – Mire Konrád testvér: – Miről beszélsz Péter testvér? Tudod is te azt, hogy miben volt részem! – Péter testvér pedig: – Nagyon is jól tudom, hogy Szűz Mária áldott Fiával meglátogatott.

Akkor Konrád testvér, aki alázatosságában nem akarta nyilvánossá tenni Isten kegyelmét, arra kérte Péter testvért, senkinek se szóljon a látottakról. Attól a naptól kezdve oly nagy szeretet fűzte őket össze, mintha mindenben egy szív és egy lélek lettek volna.”

Assisi Szent Ferenc Virágoskertje, É. Megyeri András fordítása, Wien, 1988.

